U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupen Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2018, č. j. OAM-101/LE-LE05-ZA05-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 8. 2019, č. j. 30 Az 27/2018 – 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Tomáši Těšitelovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 3.400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 19. 6. 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž zejména tvrdil, že mu v zemi původu – v Ázerbájdžánské republice - hrozí trest odnětí svobody za vyhýbání se nástupu vojenské služby. Dále uvedl, že je ruské národnosti a hovoří ruským jazykem, z toho důvodu byl ve vlasti vystaven ústrkům a několikrát fyzicky napaden. Žalobce se též obával, že vyjde najevo jeho arménský původ.

[2] Žalovaný vydal dne 30. 7. 2018 v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalobci neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud neshledal důvodnou a zamítl ji. Uvedl, že z podkladů shromážděných žalovaným neplyne, že by žalobce mohl mít po nástupu na základní vojenskou službu problémy z důvodu, že je ruské

národnosti. Rovněž skutečnost, že by se státní orgány mohly dozvědět o tom, že otec žalobce je Armén, považoval krajský soud za vysoce nepravděpodobnou až spekulativní. Žalobcův otec si změnil příjmení již v roce 1989 a tato skutečnost mu ani jeho rodině nebyla od té doby k jakékoliv újmě.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Nepřezkoumatelnost rozsudku spatřoval v tom, že se krajský soud nevypořádal s žalobní námitkou, podle níž je rozhodnutí žalovaného nezákonné z důvodu opakovaného porušení jeho povinností vyplývajících z § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a porušení povinností v kontextu zákona o azylu. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci a řádně se nevypořádal se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci. Krajský soud se převážně omezil na opakování tvrzení stěžovatele a závěrů žalovaného, aniž by zdůvodnil a objasnil, jakým způsobem dané skutečnosti hodnotil. Povinností krajského soudu přitom bylo zabývat se stěžovatelem uváděnými důvody po věcné stránce. Stěžovatel rovněž uvedl, že krajský soud opomněl závěry plynoucí z rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011- 96, č. 2642/2012 Sb. NSS, tedy, že rozhodnutí o mezinárodní ochraně musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu.

[6] Řízení před žalovaným bylo dle stěžovatele zatíženo vadami dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro které měl krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit. Žalovaný a zejména pak krajský soud si opatřili nedostatečné množství relevantních podkladů ve vztahu k reálné situaci v konfliktem zasažených částech země a vlivu těchto střetů na další území v zemi (střety Arménů a Ázerbájdžánců). Neměli proto možnost objektivně posoudit hrozbu ohrožení života nebo jiné závažné újmy bezprostředně hrozící stěžovateli při návratu do země původu. Toto riziko je aktuální zejména ze strany skupiny pronásledující ho v kontextu jeho dřívějšího, azylově relevantního snažení vedoucího ke střetům s místními obyvateli. Stěžovatel opakovaně odkazoval na svá zjištění o šikanózních tendencích obyvatelstva tolerovaných místními orgány s cílem poškodit občany, kteří nejsou navenek zcela zjevnými státními příslušníky. Tato tendence je vůči stěžovateli s ohledem na jeho ruský přízvuk více než pravděpodobná. S podobnými snahami o různé druhy „pomsty" na všech, byť i zdánlivých, sympatizantech a příslušnících jiného etnika, se dá setkat napříč celou zemí a ochrany se nedá dovolat, neboť tyto tendence jsou státními orgány tolerovány. Zcela opomíjeny jsou povinnosti vyplývající z azylového zákona, které konkrétně definuje např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38.

[7] Stěžovatel také vysvětlil, proč považuje svou kasační stížnost za přijatelnou.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na své vyjádření k žalobě, neboť kasační námitky jsou obdobné těm žalobním. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl pro její nedůvodnost.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele". O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[11] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Vlastní přezkum rozhodnutí krajského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námitky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[12] Krajský soud se v napadeném rozsudku zabýval podstatou žalobní argumentace a srozumitelně vysvětlil, proč ji nepovažuje za důvodnou. Vycházel také z toho, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně a řádně hodnotil všechny skutečnosti významné pro rozhodnutí věci, jeho rozhodnutí tak bylo patřičně zdůvodněno. Krajský soud se podrobně zabýval stěžovatelem tvrzenými důvody, které shodně s žalovaným neshledal jako relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Ve svém rozsudku sice odkazoval na odůvodnění rozhodnutí žalovaného, nicméně argumenty stěžovatele rovněž sám věcně hodnotil. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že napadený rozsudek splňuje kritéria přezkoumatelnosti.

[13] Žalovaný ve správním řízení shromáždil dostatečné množství podkladů pro zhodnocení bezpečnostní situace v zemi původu stěžovatele [konkrétně je ve spisu založena Informace OAMP (odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR) – Ázerbájdžán, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 28. 8. 2017, Výroční zpráva Human Rights Watch „Ázerbájdžán" ze dne 18. 1. 2018, Výroční zpráva Amnesty International 2018 „Ázerbájdžán" ze dne 22. 2. 2018, Výroční zpráva Freedom House – Svoboda ve světě 2018 – Ázerbájdžán z ledna roku 2018 a Zpráva Mezinárodní organizace

pro migraci (IOM) „Údaje o zemi, Ázerbájdžán“ za rok 2016]. V konkrétním případě stěžovatele však nedovodil, že by jím tvrzené skutečnosti představovaly důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Skutečnost, že je stěžovatel ruské národnosti a hovoří rusky, příp. s ruským přízvukem, by mu dle žalovaného i soudu neměla činit zásadní problémy. Stěžovatelem popsané útoky na jeho osobu pochází z období jeho školní docházky a jednalo se sice o projevy šikany (byť ne vždy zjevně motivované stěžovatelovou národností, resp. tím, že mluví rusky), ovšem nikoliv takové, kterou by bylo možno ve svém úhrnu považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, čj. 6 Azs 4/2012 - 67). Tyto události navíc ani neměly žádnou souvislost se stěžovatelovým odchodem z vlasti. Rovněž se nejeví jako pravděpodobné, že by se státní orgány měly dozvědět, že stěžovatelův otec je Armén, a využít tuto skutečnost proti němu. Ze spisové dokumentace přitom nevyplývá, že by diskriminace osob arménského původu obecně dosahovala intenzity azylově relevantního pronásledování. Stěžovatel ani neuváděl, že by z důvodu arménského původu svého otce čelil ve své vlasti jakýmkoliv ústrkům. Z ničeho tak nevyplývá, že by v jeho konkrétním případě docházelo k azylově relevantnímu pronásledování (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 Azs 144/2018 – 67).

[14] Pokud jde o stěžovatelem odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 6/2011 - 96 a č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, je nutno upozornit, že ta se týkala odůvodnění rozhodnutí o opakované žádosti o mezinárodní ochranu, o kterou v nyní posuzované věci nešlo. Soud nicméně dodává, že nyní napadené rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany považuje za dostatečně a logicky zdůvodněné.

[15] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu (tedy zejména jde o otázku posouzení pronásledování ve smyslu zákona o azylu), ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud neshledal zásadní pochybení krajského soudu, ať už v nerespektování soudní judikatury, nebo ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 28. 8. 2018, č. j. 1 30 Az 27/2018 - 18, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Tomáš Těšitel. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), částkou 3.100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Výše odměny tedy činí celkem 3.400 Kč. Tato částka bude

vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu